

„Stavil jsem se doma. Potřeboval jsem si tam pro něco dojít,“ odpověděl Knedlík a opatrně krabičku otevřel. Objevili se v ní čtyři čokoládoví velikonoční zajíčci. „Tadááá!“

„Dobré ráno,“ vešla na školní dvůr Gábi. „Cože? Vždyť už je dávno po Velikonocích.“

„Po Velikonocích je vždycky zároveň před dalšími Velikonocemi.“ Karel zaklapl svůj počítač.

„To je naprostá pravda. Velikonoční zajíčci se vyrábějí s dlouhým předstihem před Velikonocemi.“ Knedlík si jednu figurku vzal a začal ji vybalovat ze stříbrného papírku. „Někdy dokonce už během Vánoc, protože do supermarketů je vozí několik měsíců předem. Ale tohle nejsou velikonoční zajíčci,“ vysvětloval a zakousl se do dlouhých čokoládových oušek. „Jsou to testovací figurky. Objevil jsem totiž jeden starý recept po babičce. Táta ho vyzkoušel a ta čokoláda je nejlepší, jakou jsem kdy ochutnal! Je tak křupavá, heboučká a krémová, že byste tomu nevěřili. V poslední době jsem jí spórá... ehm... ji testoval docela intenzivně.“

„Tak nám dej taky ochutnat.“ Najednou se vedle nich objevil Leo. Bez dovolení sebral zbylé tři zajíčky a jednoho z nich podal Ralfovi.

„Hej! Co to má znamenat?“ vykřikl Knedlík.

